

מסורת הש"ס

א) נעילת כהן וזמין, ב) כהן: כהן, ג) נעילת כהן, ד) נעילת כהן, ה) נעילת כהן, ו) נעילת כהן, ז) נעילת כהן, ח) נעילת כהן, ט) נעילת כהן, י) נעילת כהן.

תורה אור השלם

1. ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדחה כי יזוב על דמה על דמה ימי זוב טמאתה בימי נדחתה תהיה טמאה היא: ויקרא טו טו

הגהות הב"ח

ה) רש"י ד"ה עד ארבעים:

גליון הש"ס

נב' או למאמר השבועים ושלשה: בירושלמי פי' החולין אי' או לרש"י וע' פי'פה מלאה שם: תוב' ה"ה שפירא וכו' דלא קי"ל ברבה תוספאה: ע' נעילת כהן ע"א תוב' ד"ה אלא:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א) נב' אלא שאלו משמיה דרב אמר. כ"כ ב' בפרק ד' קמט ע"ל לא ידעו מי הוא האלופניד כ"ל אלא שאלו משמיה דרבי וע"י פסחים דף ל' ע"א אלא שאלו נבל של בית רבי הוה: ב' שם אלא לתלמידי רבי. כ"כ ע"י תפלה שור:

מוסף רש"י

לפתיחת הקבר. התם בלא דם. דס ליהו יעשי' (א.)

אף ימים הראויין לספירת ספירת זבה. בימי זבה לעולם היא טהורה עד שמספה שהרי כל ימיה ראויין לכן שאם מספור ששה ותראה סותרת הכל וגמלאו הימים הבאין ראויין לספירה והוא דמנא [לשעל לו:] בימי נדה נדה היכא דלחמיל קושי מימי נדה אכל לחמיל בימי זבה כל מה שיאריך הקושי טהורה: (ה) ועוד

ארבעים וחמשים יום. קס"ד לגמרי מטהר לה ר"מ מוזב ומגדות: בימי נדה נדה. וה"ק ר"מ כמה הוא קשוייה שלא תבא להתחייב בקרבן ולספירת נקיים ארבעים וחמשים יום ומיניהו בכל הני ארבעים כי שלמי ימי זוב ומטו ימי נדות טמאה נדה וכי הדרי שלמי ז' ימי נדות ומטו ימי זוב טהורה: זבה גדולה. ראתה שלשה רזופין בתוך י"א יום טהורה מספירת נקיים ומקרבן אכל לא ראתה אלא יום אחד לריכה לשמור יום כנגד יום דכי כתיב דמה דדרשינן [ע"ב]וללא מחמתה ולד צובה גדולה כתיב דכתיב דההוא קרא ימים רבים ואם משך קשוייה יותר מאחד עשר יום שנכנסה לימים שראויים לנדה טמאה: ימי זוב ימי זוב טומאתה וגו'. ומיניהו נפק לן זבה קטנה בשליה מכליתין [עג]. כשמעתה דברייתא: קשיא לרשויהו. דלמרי זבה גדולה וקטנה הוא דמטהר ולד אכל אם יאריך אחריהו טמא: בימי זבה. למר כדלית ליה ולמר כדלית ליה: יש מקשה. שהיא רואה: ק"ג יום. רזופין: אין זבה עולה כהן. ולא שמהא מקשה לן ק"ג יום: כיצד ראתה ז' בלא עת. בלא עת נדמה הרי"ג י"א ימים שלאחר נדמה שהן ימי זבה ואינה זבה עד שמראה כהן ג' רזופין ואם ראתה שנים בסופן כשמראה למחר הוא פתח של נדמה ואינו מולקף לה לזיבה אלא תחלת נדה היא וכל שבעה תהיה נדה הרי ט' ימים רזופין ושנים שלאחר הנדה שהן מן י"א של ימי זוב וכל כמה דלא חזיא ג' בימי זבה לא היא זבה הרי י"א רזופין וקשתה חמשים והיא חולה ואמרינן לעיל [ג:] בחולה חמשים הרי ס"א וציוס ס"א ילדה נקבה ואפילו רואה כל שמונים אינה זבה ואחד ושמונים היא תחילת נדה וזה מראה ז' הרי מאה ומ"א ושנים שלאחר הנדה ותפסוק הרי ראתה ק"ג רזופין ואינה זבה אכל אם מראה יותר היא זבה דהו לה ג' לאחר הנדה: וחמשים שהולד מטהר. הנך חמשים של קושי לפני השמונים: א"כ. דקשתה שמונים של נקבה: יש מקשה לעולם. ואינה זבה כגון טובלת ל"ד

בנות כותים פרק רביעי נדה

לח.

עין משפט
נר מצוה

נא עי' נמ"מ פ"ז מהל' אלוני בילה ל"א: נה ג מ"י שם ה"ג ועי' נמ"מ: נב ג מ"י שם ה"א:

להיות בהן זבה גדולה. רש"י פירש לאפוקי ז' וי"א דאינה ראויה להתחיל בהן זבה גדולה ור"מ פירש לאפוקי יום ראשון ויום שני של י"א דאינה ראויה עדיין להיות זבה גדולה אם לא מראה יום ג': מאי דעתך משום נפלים. תימה דכלאו נפלים מניין לאשכוחי יותר מק"ג כגון י"הודה וחזקה ואחר

הולד השני מספור שמונים לנקבה ושבעה ימים לנדה ושני ימים אחרי כן וי"ל דלא קשיא וא"מ והלא בלא קושי משכחת כל ימיה שלא תהא זבה כגון שהפילה אחר פ' לנקבה וז' לנדה וצ' ימים אחר נדה וצ' שלמא בסמוך גבי יש רואה ק' ימים איכא למימר דבחד ולד מיירי אי נמי בנן קיימא אכל הכא הכא מיירי נפלים מדקאלמר אין קושי לנפלים יש לוומר דלא מיירי ביולדת בלא קושי:

שיפורא גרים. פירוש שופר שמוקעין צ"ח בקדוש החדש תשיעי של עיבורה ואם תלמיר והיכי מוכח דחדש לנדה גרים דילמא חדש תשיעי של אחר ח' חדשים של שלשים יום להריונה גרים אפי' הוא מתחיל בצמנע חדש הלנדה וי"ל דלא כן הו"ל למימר דיה חדש אחרון אכל חדשה משמע חדש המצורר דהיינו חדש הלנדה וקאי ש"מ אמתי' כמו אצרייתא א"כ משום דברייתא מוכחא דיולדת למקוטעים דקמני אפילו בתחלת ט' ילדה וליום אחד לא הוה קרי חדשה אכל אחדש לנדה קרי שפיר חדשה אפי' כ"י אחד (כ"ו) אי נמי מסיפא דברייתא מוכח דע"כ חדש לנדה גרים דקמני אכל קשתה יום אחד בסוף שמיני ושנים בתחלת תשיעי ואפי' ילדה בסוף ט' וי"ל דלא יולדת לידע דקשתה שנים בנ' אי לא דמיירי דמקוטעין של לנדה דהיינו דהיינו לידע דקשתה בסוף ט' יולדה לידע כגון שילדה לרע"ג ימים לשמושה דלא מתחיל תשיעי שלה שלשים יום לפני לידתה דהוה לא נקלט עד יום ג' לשמושה דאי נקלט יום ראשון היתה יולדת לרע"א לשמושה דאין הולד משתה יומר *ללא קי"ל כרבה תוספאה דפרק הערל (יבמות דף פ'): מ"מ מדקאלמר אפי' ילדה בסוף ט' משמע נמי שילדה בצמנע תשיעי ולא אי אפשר לדעת אם קשתה ז' ימים בנ' צמנע דאי קשתה צ"מ וצמנ"א וצמנ"ב משמושה שמה לא נקלט הזרע עד מחרת התשמיש וא"כ לא קשתה אלא יום אחד בחדש ט' ואם קשתה צמנ"א וצמנ"ב ורמ"ג שנקלט הזרע ציוס התשמיש א"כ ג' ימים קשתה בחדש ט' אלא ודאי שיפורא גרים ונראה להרבי יהודה שיפורא דט' חדשים גרים ואם עיברה ביזם אחרון של אדר יולדת בתחלת דהיינו חדש דקמני ט' וחתלת ט' מש"י דמילתא דפסיקא היא דאי אמרת דבעיא ח' חדשים הראשונים שלימי' איכא לא משכחת לה דשיפורא דט' גרים אלא איכא תעברה בתחלת החדש וא"כ לר' יהודה משכחת לה דאשה יולדת לח' [לד'] חדשים וב' ימים: והאמר שמואל אין אשה מתעברת כו'. לא הוה מצי למימר דר' יהודה איירי בנפלים מדנקט שמיני ותשיעי ולא נקט שלישי ברביעי:

ימים קשתה בחדש ט' אלא ודאי שיפורא גרים ונראה להרבי יהודה שיפורא דט' חדשים גרים ואם נתעברה בסוף החדש יולדת בתחלת תשיעי דאי צעין שמונה הראשונים שלמים א"כ כי נתעברה בסוף החדש שיפורא דט' הוה ליה עשירי א"כ נתעברה בתחלת החדש: והא

של נקבה ומתעברת ולסוף שמונים שבעה לנדה ושנים לאחר הנדה ומקשה חמשים וחזרת ומפלת נקבה וכן לעולם: אמר לן. ר"מ מאי דעתיכיו משום נפלים דפרשינן: אין קושי לנפלים. אין הנפל מטהר קישויו ואין בולד דלית ליה קושי קמיינינן: יש רואה. בלא קושי: קמ"ל דאפשר לפסיחה הקצר בלא דם. דאי לא אפשר הויה לה זבה שילדה אחר שנים שלאחר הנדה דהוה ליה יום לידה שלישי ואי הויה חזיא קודם לידה דפתיחת הקבר הרי היא זבה והוא זבל וקושי ראתה: יפקל ונהמיר. פעמים שאינו מטהר כלום פעמים שהוא מטהר חדש ויום אחד: הרי זו יולדת צווב. הואיל ורוב זבה בשמיני הואי שאין הולד מטהר שדין חד יומא דתר תרין והרי היא זבה: ואפי' בסוף תשיעי ילדה. ואע"ג דתשיעי כולו בשופי חוץ משני ימים אין זו יולדת צווב בלצד שלא תראה דם בימי השופי ולא אמרינן כיון דשופי קמון ללידה נטמאה דם הקושי דקסבר ר' יהודה שיפורא גרים כלומר החדש של תשיעי גורמת לידת הולד דמכי עייל הוה זמן לידה הילכך כל הדמים שרואה צווב בקושי אינו אלא מחמת הולד אע"ג דאיכא שופי דברייתא ואפי' בתחלת תשיעי הוה מחמת ולד דקסבר יולדת לט' יולדת למקוטעין: שיפורא. שופר שמוקעין צו ב"ד בקדוש החדש: או למאסו ושבעים ואחד. דהוה להו ט' חדשים שלמים של שלשים וציוס ראשון של עשירי יולדת: או לרע"ב. כלומר אם לא קלט הזרע יום ראשון קולט בשני ומיזם קליטתו הוה התחלת העיבור: או לרע"ג. שאם לא קלט בשני קולט בשלישי אכל אם לא קלט בשלישי שוב אינו קולט דקי"ל דעד שלישי הוה ראוי להזרע מכאן ואילך מסיבת צמנע שבת (דף פ.) בפולגות שכבת זרע ציוס השלישי בפרק ר' עקיבא. אלמא לא ילדה למקוטעין: [הוא]. שמואל דלמחר תפסידיס: לדי